

עמ"ת 44228/01/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 44228-01-23 פלוני(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 478357/2022

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
העורר	פלוני (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד מ' זכות
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ח' פס) מיום 16.1.23.

רקע

1. העורר הועמד לדין בגין עבירות אלימות במשפחה. כתב האישום חובק תשעה אישומים, אשר עוסקים במקרים שארעו משנת 2019 ועד ל-2022 בהם, כנטען פגע העורר בבת זוגו ובבנו בן השלוש, ובחלק מהמקרים כלא את המתלוננת בדירה.
2. בהחלטה מיום 11.12.22 נקבעו קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. העורר הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, שנקבע כי יוגש בתוך 30 יום. ביום 10.1.23 ביקש שירות המבחן ארכה עד 16.3.23, בשל העומס הרב המוטל עליו. בהחלטה מושא הערר שלפני, התקבלה בקשה זו באופן חלקי, כך שבית המשפט אישר ארכה עד 2.3.23 וקבע דיון המשך לאותו יום.
3. העורר מבקש להשיג על החלטה זו, בציינו את הימשכות המעצר ופגיעתו בזכויות יסוד, וכי הוא צעיר נעדר עבר פלילי. נטען שהיה על בית המשפט קמא לבחון את החלופה המוצעת באולם, כי חומרת האישומים נמוכה והחלופה הולמת, וכי יש לאמצה כבר עתה ולא להמתין לתסקיר.

דין

4. לאחר בחינה, איני סבור שיש להידרש לערר. המדובר ב"ערר ביניים", המוגש בעיצומו של הדיון בבית משפט השלום, טרם הכרעה סופית. אחזור על שצינתי במקרים דומים (למשל עמ"ת 27355-05-22, עמ"ת 10527-01-23) - כי הגם שנתן להגיש ערר שכזה, ההידרשות לו לרבות קיום דיון מסורה לשיקול דעת בית המשפט, ותיעשה במקרים חריגים בלבד. כך למשל כשמתגלה טעות ברורה בהחלטה. בין היתר, נשענת הלכה זו על הרצון לייחד את הביקורת השיפוטית למצב דברים שלם, ועל שיקולים מעשיים של יעילות הדיון (למשל בש"פ 8645/22 **מסאלמה נ' מדינת ישראל** (21.12.22), בש"פ 8528/22 **סיני נ' מדינת ישראל** (19.12.22), בש"פ 371/15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (19.1.15), בש"פ 3771/17).

סלאמה נ' מדינת ישראל (9.5.17), בש"פ 6661/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.9.18).

5. עניינו של העורר אינו ממין החריגים המצדיקים להידרש ל"ערר ביניים". אכן, בתקופה זו שרוי שירות המבחן בעומס חריג, דבר שגורם לריבוי בקשות דחיה בהגשת תסקירים. אין להתעלם מהמחיר שהדבר גובה, בדגש על הפגיעה בחירות. כפי שציין בית המשפט קמא בהחלטתו, בהפניה לבש"פ 7892/22 **סולטאנה נ' מדינת ישראל** (28.11.22), במקרים המאפשרים זאת ראוי לבחון את אפשרות השחרור גם ללא תסקיר.

6. ועם זאת, בנסיבות שלפניי איני מוצא טעות בולטת בהחלטה שלא לעשות כן, ולהמתין לתסקיר שירות המבחן תקופה נוספת. התמונה העולה מכתב האישום ומכלול הנתונים מציגה מורכבות: אמנם, חלק מהאישומים עוסקים במעשי אלימות שיש קשים מהם. אלא שהנתונים לא מתמצים בכך: חלק מהמעשים המיוחסים לעורר מציגים סיכון ופגיעה של ממש (למשל האישום השישי). בנוסף, יש לשקול את הימשכות הפגיעות לכאורה לאורך תקופה, ואת העובדה שהן כללו כנטען גם אקטים כוחניים כנעילת המתלוננת בדירתה וכן פגיעה בקטין. מצוקת המתלוננת ניכרת גם בכך שעזבה את הבית עם ילדיה ועברה למעון לנשים נפגעות אלימות במשפחה, ולפי החלטה מיום 11.12.22 עודנה שוהה שם. באותה החלטה צוין כי לדברי אם המתלוננת, בשנתיים בהם המתלוננת והעורר התגוררו עמה באותו בית היא שמעה פעמים רבות את המתלוננת צועקת ומבקשת "די".

7. המורכבות העולה מכל אלה, והאפשרות כי הסיכון אינו מתמצה באקטים המתוארים בכתב האישום, מצדיקות בחינה רחבה יותר טרם הכרעה האם ניתן לשחרר את המשיב ממעצר. כך גם הצורך לעמוד על מצבה וגישתה של המתלוננת, שהוכר בפסיקה כשיקול רלבנטי בהליכים מעין זה. על רקע זה, איני מוצא בהחלטת בית המשפט קמא לקבל את בקשת הדחיה של שירות המבחן, טעות בולטת כנדרש להתערבות כבר בשלב זה.

הכרעה

8. מטעמים אלה לא אוכל להידרש לערר והוא נמחק.

9. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ג, 18 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.